

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

**GOL
KRALI
SENSİN**

YILDIZIN PARLIYOR

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesi'ni bitirdi. Ardından, girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi'nden Umumî Psikoloji (tezli), Tecrübî Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesi'nden de Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında "Altinköprü Yayınevi"ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayımlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayımlanmış yetmiş aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra psikoloji, çocuk eğitimi ve çocuk edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu "İlgi Yayıncılık" ve "Güçlü Yayıncılık" bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl "Ders Kitapları Anonim Şirketi"nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdükten sonra emekli olmuştur. Yaşamını hâlen Yalova'da sürdürmekte olan yazarın psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarındaki eserleri Hayat Yayın Grubu tarafından yayımlanmaktadır.

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

Genç Hayat

Serüven Peşinde Dizisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Pirî Reis'in Hazinesi
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirki
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Macera Geçidi Dizisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batıktaki Hazine
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümden Kaçış
- Robotlar Cehennemi
- Hazinesinin Peşinde
- Kod Adın Bukalemun
- Çalınan Tablo
- Tanık Tehlikede
- Müze Sokağı Cinayeti
- Kıyamet Yıldızı

Korku Tüneli Dizisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Korkunç Palyaçolar
- Tehlikeler Evi
- Yasak Gezegen
- Cesaret Sınavı

Gol Kralı Sensin Dizisi

- Yıldızın Doğuyor
- Yıldızın Parlıyor
- Milli Takımdasın
- Avrupa'nın Yıldızısın
- Bir Dünya Yıldızısın
- Teknik Direktörsün

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan
- Çevreciler İş Başında (10 Kitap)
- Kral Aslan Masallar Dünyasında

GOL KRALI

Her kitabını Soluk Soluğa
okuyacağınız bir dizi

Yıldızın Doğuyor

Yıldızın Parlıyor

Millî Takımdasın

Avrupa'nın Yıldızısın

Bir Dünya Yıldızısın

Teknik DirektörSün

SEÇİMLERİNİZİ DOĞRU YAPIN!

GOL KRALLIĞINA ULAŞIN!

Futbolsever Dostum

Elindeki kitabı bugüne kadar okuduğun diğer kitaplar gibi okumayacaksın! Sayfa altlarındaki yönlendirmeleri kullanarak ilerleyecek ve zaman zaman çok önemli kararlar vereceksin. Bu kararları verirken amacının, sadece ünlü bir futbolcu değil, fakat aynı zamanda örnek bir sporcu, örnek bir insan olmak olduğunu unutmayacaksın.

Okuyacakların, vereceğin kararlara göre değişecek ve gelişecek. Yapacağın seçimler sonrasında, kitabın farklı bir sayfasına gidip yaptığın seçime göre farklı bir olay yaşayacaksın. Bu yüzden maceranın sonunu da senin kararların belirleyecek.

Yalnız dikkat et! Yapacağın seçimlerin sonucunda çok parlak başarılar kazanabileceğin gibi, ürkütücü sonuçlarla da karşılaşabilirsin. Kararlarını verirken, seçimlerinin sana yükleyeceği sorumluluğun bilincinde olmalısın. Umarım hep doğru seçimler yapar ve mutlu sona ulaşırsın. Ancak kötü bir sonla karşılaştığında, sakın yılmıya kapılma! Kazandığın deneyimle şansını yeniden dene. Ta ki dilediğin başarıya, ünlü bir gol kralı olma hedefine ulaşana dek! Unutma, yaşam bir maceradır. Başarı için savaşıyor, sonunda mutlaka kazanır.

Gol Kralı , her kitabını soluk soluğa okuyacağın bir dizi... Ancak bu kitaplar, karşı karşıya kalabileceğin güç ve çelişkili koşullarda karar verme yeteneklerini de geliştirecek. Ulaştığın olumlu veya olumsuz sonuçlar karşısında seni doğru tepkilerde bulunmaya yönlendirecek. Böylece kişiliğini geliştirecek. Özellikle öneririm.

Psikolog Tuncel Altıncöprü

*Başarı, doğru kararlarla kazanılır.
Doğru karar veren başarıya ulaşır.*

YILDIZIN PARLIYOR

Şu son birkaç ay içinde yaşadığınız olaylar öyle sıra dışı ki siz bile inanmakta zorlanıyorsunuz. Biri çıkıp size, "Oynadığın mahalle takımından, bir Birinci Lig takımına transfer olacaksın." deseydi, inanmak içinizden gelirmiydi? Onun sizinle eğlendiğini düşünürdünüz, öyle değil mi? Bu yaşadıklarınızın bir rüya olmasından korkuyorsunuz. Uyanacaksınız ve yine kendinizi mahallenizin takımı, Tepespor'un oyuncusu olarak bulacaksınız.

İşte, günün ilk ışıklarıyla uyanıp yatağınızda oturduğunuzda, aklınıza gelenler bunlar... İçinizde bastıramadığınız bir heyecan var... Bugün yeni kulübünüze gidecek, imzalayacağınız sözleşmeyle profesyonelliğe ilk adımınızı atacaksınız. Hemen ardından da yeni formanızı giyip ilk antrenmanınıza çıkacaksınız. Hafta sonunda da -eğer hocanız görev verirse- Birinci Lig'deki ilk maçınıza...

Kendi kendinize, "Bu yaşadıklarımın hepsi gerçek..." diyorsunuz. Bir peri masalı ya da rüya değil! Fakat bu gerçeğin sürmesi, gerçek olarak kalması da bana bağlı... Kendime inanmam, çok çalışıp yoluma devam etmem gerek. Bunu yaparsam, bu masal devam edecek. Yoksa her şey, tıpkı bir rüya gibi bir anda yok olup gidecek. Hadi, kalk o zaman. Hazırlan. Saat yedide araba gelecek."

GOL KRALI SENSİN

İşte, bu düşüncelerle yatağınızdan fırlıyor ve kalkıp hazırlanmaya koyuluyorsunuz. Bu, sizin hayatınızda sık görülen bir şey değil... Saat daha altı ve siz hazırsınız. Neyse ki mutfaktan sesler geliyor. Annem kalkmış olmalı diyor ve doğruca mutfığa yöneliyorsunuz. Anneniz sizi görünce, "O..." diyor. "Gol Kralı'mızı uyku tutmadı demek. Oğlum, bu ne erkencilik. Aman nazar değmesin."

Ona, "Aşkolsun anne!" diye yanıt veriyorsunuz kahvaltı sofrasını kurmasına yardım ederken. "Sanki hiç erken kalkmazmışım gibi... Fakat haksız da sayılmazsın. Gerçekten gece pek uyku tutmadı. Sabah da işte, böyle erkenden uyandım. İlk günün heyecanından olacak sanırım. Kulüp arabası saat yedide beni almaya gelecek ya! Ben de kalkıp hazırlandım. Kahvaltımı yapar, biraz da seninle laflarım."

Anneniz, "Tabi oğlum." diyor. "Zaten her şey sofrada... Sen otur başla. Ben portakal suyunu sıkıp getiriyorum." Annenizin yıllardır özenle hazırladığı size özel sporcu diyetine şöyle bir göz gezdiriyorsunuz. Ardından da iskemlenize oturup kahvaltıya başlıyorsunuz. Çok geçmiyor, portakal suyunuz da önünüze geliyor. Kahvaltınız yirmi dakika içinde bitiyor. Yine de annenizle sohbet etmeye zaman bulamıyorsunuz. Çünkü sofradan kalkmanızla evinizin önünde bir motor sesinin duyulması bir oluyor.

Sizi kulübe götürecek aracın gelmesine daha on beş dakika var aslında. Ancak merak ediyor ve kalkıp bakıyorsunuz. Lâcivert bir VIP minibüs bu gelen... Kapınızın önüne yanaşmış, bekliyor. Ön kapısının üstünde de kulübünüzün arması görülüyor. Onu görünce, emin oluyorsunuz. "Beni kulübe götürecek olan araç bu anne!" diyorsunuz. "Erken gelmiş, bekliyor. Benim hemen çıkmam lazım." Spor çantanız zaten hazır. Annenizin elini öpüyor ve telaşla dışarı fırlıyorsunuz.

Araçta, sürücünün dışında biri daha var. Kapınızın açıldığını gören adam hemen dışarı fırlıyor. Bu, koruma gibi iri yapılı biri... Araca girmeniz için arka kapıyı açarken, "Biz, gideceğiniz kulüpten geliyoruz." diyor. "Trafik sıkışık olduğu için biraz erken gönderdiler. Sizin için sorun olmadı umarım."

Adama teşekkür edip açtığı kapıdan araca binerken, "Yo... Hayır! Daha iyi oldu hatta." diyorsunuz. "Bugün kulüpte ilk günüm benim... Daha bugünden geç kalmayı ben de istemezdim." Siz araca giriyorsunuz; o da kapınızı kapatıp ön bölümdeki yerine geçiyor. Sizin koltuklardan birine yerleşmenizle de hareket ediyorsunuz. Yan camdan annenize el sallarken, onun sizinle duyduğu gururu yüzündeki mutluluktan görebiliyorsunuz.

Araba, sokağınızdan çıkıp Dere mahallesine doğru ilerliyor. Siz de bulunduğunuz aracı inceliyorsunuz. Yolcu bölümüyle sürücü bölümünün arası, saydam bir camla ayrılmış. Oturduğunuz yerden ön tarafı görebiliyorsunuz. Fakat isterseniz uzaktan kumandayla cam arası storu kapatıp görüntüyü kesebilirsiniz. Bu araçta yok, yok... Özel tavan ışıklandırması, televizyon, stereo müzik sistemi, buzdolabı, yatarlı koltuklar, çalışma masası, bilgisayar...

Siz böyle şaşkın şaşkın aracı incelerken, kapınızı açan adam ön taraftan, "Yolumuz uzun..." diyor. "Rahatınıza bakın. İsterseniz televizyonu açabilirsiniz. Buzdolabında meyve, meyve suyu, çikolata, pasta, su olacak. Hepsi sizin için... Ne derseniz, kullanabilirsiniz."

Ona teşekkür edip televizyonu açarken, "Bu ne konfor bu ne lüks..." diye geçiriyorsunuz içinizden. Alt tarafı bir saat on dakikalık yol... Adamlar meyvesine, çikolatasına kadar her şeyi düşünmüşler. Ben her gün böyle, bu lüks içinde mi gidip geleceğim acaba? Yoksa bu yalnız bu ilk güne mi özel?"

GOL KRALI SENSİN

Tabi bunu, o anda adamlara soramıyorsunuz. Sürücü bölümüyle aranızdaki perdeyi kapatıyor ve televizyonu açıyorsunuz. Sizin bütün ilginiz futbol... Televizyonda bir spor kanalı buluyor ve İngiltere'den Premier Lig'in maç özetlerini izlemeye koyuluyorsunuz. Bir yandan maç izliyor bir yandan da kendinizi, hayranı olduğunuz futbolcularla birlikte oynarken hayal ediyorsunuz. Tabi o arada zamanın nasıl geçtiğini de anlamıyorsunuz.

Bir ara nasıl oluyorsa, gözünüz dışarıya takılıyor. Şehirden çıkmışsınız; otoyolda ilerliyorsunuz. Ancak bu, dün geçtiğiniz yol değil... Hemen televizyonu kapatıyor ve aradaki perdeyi açıp, "Bu, kulübe giden yol değil!" diyorsunuz. "Söyler misiniz; biz nereye gidiyoruz?"

Adamlar, "Biz bunu size söyleyemeyiz." diyorlar. "Gittiğimizde görür, öğrenirsiniz. Bizim görevimiz sadece, sizi götürmek... Şimdi arkanıza yaslanın ve şu ana kadar olduğu gibi keyfinize bakın."

"Fakat bu sizin yaptığınız insan kaçırmak..." diye bağıyorsunuz adamlara. "Biliyor olmalısınız. Bunun çok ağır cezası var... Hiç mi korkmuyorsunuz? Şimdi polis imdat hattını arayıp sizi şikayet ediyorum." Bu sözleri söylerken de cep telefonunuza sarılıyor ve 155'i çevirmeye koyuluyorsunuz. Siz numarayı çevirdikçe adamlar kahkahalarla gülerken, "Ara... Ara!" diyorlar. "Konum göndermeyi de unutma. Kolay bulsunlar hiç olmazsa."

Defalarca, tekrar tekrar arıyorsunuz, ama yok... Polis İmdat hattına ulaşamıyorsunuz. Kulübü, Kaptan'ı, babanızı... Aklınıza kim gelirse arıyorsunuz ardından, ama sonuç hep aynı... Ulaşılamıyor. Sonunda adamlar kahkahalar arasında, "Araçta sistem karıştırıcı-jammer var..." diyorlar. Aracın içinde oldukça ne sen birilerine ulaşabilirsin ne de birileri sana... Boşuna uğraşma. Biz bile konuşmamız gerektiğinde araçtan dışarı çıkıyoruz."

Adamların bu sözleri üzerine âdeta çılgına dönüyorsunuz. "Benim bugün kulübe gidip o sözleşmeyi imzalamam gerekiyor." diye bağıarak kapıya atılıyorsunuz. "Yarın, transferin son günü... Durun! İndirin beni. İnmek istiyorum. Durun!" Fakat ne onlar duruyor ne de siz kapıyı açabiliyorsunuz. Kapı kilitli çünkü...

Bu kez de buzdolabından çıkardığınız meyve suyu şişelerinin dipleriyle vura vura camları kırmaya çalışıyorsunuz. Yok! Olmuyor. Pencerelerde kırılmaz cam kullanılmış. Şişeler kırılıyor, camlar kırılmıyor. Adamlar, "Dur artık! Yoksa senin için fena olacak." diye bağıyorlar.

Fakat siz durmuyor, devam ediyorsunuz. Havadaki o kokuyu da neden sonra fark ediyorsunuz. Bir de bakıyorsunuz ki koltukların altından ince ince sızan ve havaya dağılan dumansı bir gaz var... Üzerinizde de garip bir uyuşukluk, gözlerinizde yanma... Elinizdeki şişeyle, bu kez de sürücü bölümüyle aranızı ayıran cam bölmeye doğru atılıyorsunuz. Fakat daha ona ulaşmadan önünüzdeki koltuğun üzerine yığılıp kalıyorsunuz. Sanki koltuğun üzerine değil de derin ve karanlık bir kuyunun içine düşüyor, sürekli düşüyorsunuz.

Kendinize geldiğinizde, başınızda dayanılmaz bir ağrı var... Gözlerinizi güçlkle açıp nerede olduğunuzu anlamaya çalışıyorsunuz. Bir yatak odasında, bir yatağın üzerinde bulunuyorsunuz. Bütün oda etrafınızda fırl fırl dönüyor ve siz bu dönmeyi durduramıyorsunuz. Sabah evden çıkarken giydikleriniz hâlâ üzerinizde...

Hâliyle evinizin önünden kaçırılışınızı anımsıyorsunuz. Ellerinizi ağrıdan çatlayan başınıza götürmek istiyorsunuz. Götüremiyorsunuz. Birileri onları arkanızdan bağlamış. Doğrulup kalkmak istiyorsunuz. Kalkamıyorsunuz. Ayaklarınız da elleriniz gibi bağlı... Şu anda neredesiniz? Bura ya kimler tarafından, niçin getirildiniz? Hiçbir fikriniz yok...

GOL KRALI SENSİN

Dışarıda, tül perdelerin arasından süzülerek gelen bir gün ışığı var... Işığın geliş açısına bakılırsa, vakit öğle... "Evden ayrılışımın üzerinden yaklaşık altı ya da yedi saat geçmiş olmalı buna göre." diyorsunuz. "Transfer süresinin bitimineyse otuz altı saat kaldı sadece... Bu durumda, önce buradan kurtulmanın bir yolunu bulmalıyım. Buradan kurtulur kurtulmaz da kulübe gidip o sözleşmeyi imzalamalıyım. Yoksa, kulüpsüz kalır ve koca bir sezonu futbol oynamadan kapatmak zorunda kalırım. Fakat önce şu bağlardan kurtulmalıyım."

Neyse ki sizi bayılttıkları ilacın etkisi giderek azalıyor. Siz de bir süre sonra kendinizi daha iyi hissediyorsunuz. İşte o arada, yatak arkalığının iki başındaki kristal gece lâmbalarından birini gözünüze kestiriyorsunuz. Bu lâmba, sizin kurtuluşunuz olabilir. Hemen bir yılan gibi kıvrıla kıvrıla yatağın kenarına geliyor ve ayaklarınızı aşağı sarkıtıyorsunuz. Ardından da doğrulup yatağın kenarına oturuyorsunuz. Sıra geliyor eyleme geçmeye...

Ellerinizi, ayaklarınızı bağlı olsa da bu konumda doğrulup kalkmanız fazla zor olmuyor. Ayağa kalktıktan sonra da ayaklarınızı sürüye sürüye yatağın baş ucundaki gece lâmbasına doğru ilerlemeye başlıyorsunuz. O bir metrelik mesafeyi milim milim, santim santim aşyp lâmbanın yanına varıyorsunuz.

Neyse ki lâmba, tam dirseğinizin hizasında... Yani olmasını istediğiniz konumda... Önce gece lâmbasına sırtınızı dönüyor ve ona iyice yanaşıyorsunuz. Ardından da belinizin üzerinde yarım daire şeklinde dönüyor ve lâmba siperliğine dirseğinizle sert bir darbe indiriyorsunuz. Kristal siperlik, aldığı bu sert darbeye dayanamıyor tabi. Kırılıp parçalanıyor. Allah'tan yerde halı var da yere düşen parçalar fazla ses çıkartmıyor. Dönüp lâmbaya bakıyorsunuz. Üzerinde kalmış kırık bir cam parçası var hâlâ...

Buradan kurtulmanızı sağlayacak olan şey de zaten gece lâmbasının üzerinde kalan o kırık cam parçası... Yatağın solunda, kapısı aynalı bir elbise dolabı var... Bu aynadan hem kendinizi hem de kırık gece lâmbasını görebiliyorsunuz. İşte, o aynaya baka baka, bileğinizdeki ipleri gece lâmbasının üzerindeki kırık cama dayıyorsunuz. Sonra da başlıyorsunuz onları camın keskin kırık kenarına sürtmeye... Bir aşağı, bir yukarı... Bir aşağı, bir yukarı... Hiç durmamacasına sürtüyor, sürtüyorsunuz.

Bir gözünüz sürekli o aynada ama... Bileğinizi kesip yeni bir sorun yaşamamak için son derece dikkatli davranıyorsunuz. Bu işlemin ne kadar sürdüğünü tam olarak bilemiyorsunuz tabi. Belki dört, belki beş dakika, ama size saatler gibi geliyor. Bütün korkunuz, bağlı olduğunuz iplerden ve kapatıldığınız şu evden kurtulamadan insanların içeri girmesi... O yüzden, yüreğiniz ağzınızda...

Sonunda düğümü oluşturan ana ip kesiliyor ve elleriniz kurtuluyor. Şimdi sıra ayaklarınızda... Hemen yatağın üzerine oturuyor ve ayaklarınızı bağlayan ipleri çözmeye başlıyorsunuz. Tam anlamıyla bir kördüğüm bu... Onun çözülmesi de yaklaşık iki dakikanızı alıyor. Sonunda ondan da kurtuluyorsunuz.

Tabi kurtulur kurtulmaz ayağa fırlıyor ve doğruca kapağıya koşuyorsunuz. Öngörünüzün aksine kapı kilitli değil... Usulca aralıyor ve dışarısını dinliyorsunuz. Sesler çalınıyor önce kulağınıza... Karmaşık sesler... Arka planda bir televizyon sesi var.. Birileri, aralarında yüksek sesle konuşuyor, ama ne söyledikleri anlaşılıyor.

Bunlar kim? Kaç kişiler? Neden söz ediyorlar? Sizin hakkınızda mı konuşuyorlar? Merak ediyorsunuz tabi. Kapıyı açıp dışarı çıkıyor ve önünüzde uzanan koridorun sonundaki merdivene doğru ilerlemeye koyuluyorsunuz. Parmak uçlarınızda... Sessizce... Son derece dikkatli...

GOL KRALI SENSİN

Sesler, koridorun sonundaki merdivenin altından, bir alt kattan geliyor. Bu belli... Durup dikkatle dinliyorsunuz bir kez daha. "En az dört-beş kişi var aşağıda..." diyorsunuz. Sesler siz merdivenin başına doğru ilerledikçe güçleniyor. Önce kopuk kopuk sözcükler çalınıyor kulağınıza... Ardından tümceler... Aşağıya inen merdivenin başına vardığınızda, yine kimseyi göremiyorsunuz, ama bütün konuşulanları duyup anlayabiliyorsunuz.

Biri, "Bir kere eli mahkûm..." diyor. "Çaresiz biz ne dersek, onu kabul etmek zorunda kalacak... Ya en az bir sezon futbol oynamayacak ya da kendisine uzattığımız sözleşmeyi imzalayacak. Sen olsan hangisini yaparsın?"

Diğeri, "Ben olsam hemen imzalarım." diye yanıt veriyor onun bu sorusuna. "Ben alacağım paraya bakarım. Gerisini düşünmem bile. Fakat bu çocuk bir başka âlemde... Bir şeyler tutturmuş tekrarlayıp duruyor sözdü, ilkeydi diye. Daha önce de konuştum ben bununla, ama inadını kıramadım nedense. O yüzden, sözleşmeyi imzalaması bu kez de kesin değil bence."

Bu sözleri duyunca, size tanıdık gelen son sesin kime ait olduğunu anımsıyorsunuz tabii. O, Kent Stadı'nda oynanan şampiyonluk maçının ardından size sözleşme öneren Süper Lig takımının yöneticisi... Bu durumda, sizi kaçıranlar da onlar... Amaçlarına güzellikle ulaşamadılar, şimdi zorla kabul ettirmeye çalışıyorlar.

Siz bunları düşünürken, aşağıdan üçüncü bir ses konuşmaya katılıyor. Adam, "Siz böyle inatçı keçileri ikna etme yöntemini bilmiyorsanız, ben ne yapayım?" diyor. "Hele onu on-on beş dakikalığına bir verin benim elim." Bakın, nasıl imzalıyor."

Dördüncü ses, "Seni de gördük." diyor kahkahalar arasında, "Sana bıraktığımız son adamı hastanelik etmiştin. Doktorlar zavallıyı iki ayda zor topladı."

Aşağıda konuşulanları duyduktan sonra, "Burada daha fazla dikilip durmanın bir anlamı kalmadı." diyorsunuz. "Beni kimlerin, niçin kaçırdığı anlaşıldı. Şimdi benim, bir an önce bir yol bulup bu haydutların elinden kurtulmam gerekli... Yoksa bunların, o sözleşmeyi imzalatmadan beni bırakmayacakları belli..."

Bu sözlerinizin hemen ardından odanıza geri dönüyorsunuz. Tıpkı geldiğiniz gibi parmak uçlarınızda ve sessizce... Kapınızı usulca kapatıp pencereye koşuyor ve perdeyi aralayıp dışarı bakıyorsunuz. Üçer katlı, bahçe içinde villalardan oluşan yazlık bir site burası...

Siz, o villalardan birinin çatı katındasınız. Yüz metre kadar ötenizde deniz görünüyor. Önünüzde oldukça geniş ve uzun bir balkon var... Balkon kapısını açıp dışarı çıkıyorsunuz. Yardım isteyebileceğiniz birini bulmak umuduyla sağınıza solunuza bakıyorsunuz, ama aylardan ocak... Ne evlerde ne de bahçelerde hiç kimse yok...

O anda dikkatinizi, balkonun yarım metre ötesindeki elektrik direği çekiyor. Balkon korkuluğunun dışına çıktığınızda, ulaşabileceğiniz uzaklıkta bir direk bu... Acaba o direkten kayarak altınızdaki bahçeye inemez misiniz? Bu zor değil, ama alt kattaki haydutlara yakalanma olasılığı sizi ürkütüyor. Öyle ya; pencereden dışarı baktıkları anda sizi görebilirler.

Birden, bulunduğunuz villanın önündeki o direkten, karşı villanın önündeki direğe giden elektrik telleri takılıyor gözünüze. "Acaba akıma kapılmadan bu tellerden yararlanabilir miyim? diye soruyorsunuz kendi kendinize. "Eğer bunu başarabilirsem, kimseye görünmeden o villaya ulaşabilir ve bu adamların elinden kurtulabilirim."

***Direkten kayarak aşağıya inecekseniz, 18. sayfadan devam ediniz.
Elektrik tellerini kullanarak karşı villaya geçmeyi seçecekseniz, lütfen 27. sayfaya gidiniz.***